KOMISSION DIREKTIIVI 2000/57/EY,

annettu 22 päivänä syyskuuta 2000,

hedelmien ja vihannesten torjunta-ainejäämien enimmäismäärien vahvistamisesta annetun neuvoston direktiivin 76/895/ETY ja torjunta-ainejäämien enimmäismäärien vahvistamisesta tietyille kasvikunnasta peräisin oleville tuotteille, mukaan lukien hedelmät ja vihannekset, annetun neuvoston direktiivin 90/642/ETY liitteiden muuttamisesta

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon hedelmien ja vihannesten torjunta-ainejäämien enimmäismäärien vahvistamisesta 23 päivänä marraskuuta 1976 annetun neuvoston direktiivin 76/895/ETY ([1]), sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission direktiivillä 2000/24/EY ([2]), ja erityisesti sen 5 artiklan,

ottaa huomioon torjunta-ainejäämien enimmäismäärien vahvistamisesta tietyille kasvikunnasta peräisin oleville tuotteille, mukaan lukien hedelmät ja vihannekset, 27 päivänä marraskuuta 1990 annetun neuvoston direktiivin 90/642/ETY ([3]), sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission direktiivillä 2000/42/EY ([4]),

ottaa huomioon kasvinsuojeluaineiden markkinoille saattamisesta 15 päivänä heinäkuuta 1991 annetun neuvoston direktiivin 91/414/ETY ([5]), sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission direktiivillä 2000/10/EY ([6]), ja erityisesti sen 7 artiklan,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Direktiivin 91/414/ETY säännösten mukaan tiettyihin viljelykasveihin käytettävien kasvinsuojeluaineiden salliminen kuuluu jäsenvaltioiden vastuulle. Sallimisen on perustuttava ihmisten ja eläinten terveydelle sekä ympäristölle aiheutuvien vaikutusten arviointiin. Arvioinnissa huomioon otettaviin tekijöihin on sisällyttävä käyttäjien ja sivullisten altistuminen, maaperään, vesiin ja ilmaan kohdistuvat ympäristövaikutukset sekä ihmisten ja eläinten nauttimien käsiteltyjen viljelykasvien torjunta-ainejäämien vaikutukset ihmisiin ja eläimiin.

(2) Kasviperäisten tuotteiden osalta, mukaan luettuina hedelmät ja vihannekset, jäämien enimmäismäärät vahvistetaan yleensä sen mukaan, mikäs on kasveille tehokkaan suojan antava pienin mahdollinen määrä torjunta-ainetta silloin kun torjunta-ainetta käytetään niin, että jäämä on mahdollisimman alhainen ja toksikologisesti hyväksyttävä etenkin luonnonsuojelun kannalta sekä arvioitaessa saantia ravinnon välityksellä.

(3) Jäämien enimmäismääriksi vahvistetaan analyysiherkkyyden alaraja, kun kasvinsuojeluaineiden sallitusta käytöstä ei aiheudu elintarvikkeisiin tai niiden pinnalle havaittavissa olevia torjunta-aineiden jäämiä tai kun sallittua käyttöä ei ole tai kun jäsenvaltioiden salliman käytön tukena ei ole ollut tarvittavia tietoja tai kun kolmansissa maissa käytön tukena ei ole ollut tällaisia tarvittavia tietoja ja käytöstä on aiheutunut torjunta-aineiden jäämiä yhteisön markkinoille mahdollisesti tuleviin elintarvikkeisiin tai niiden pinnalle.

(4) Torjunta-ainejäämien enimmäismääriä olisi arvioitava jatkuvasti uudelleen. Enimmäismääriä voidaan muuttaa uusien käyttötapojen, uuden tietämyksen ja tutkimustulosten huomioon ottamiseksi. Enimmäismääriä olisi erityisesti tarkistettava direktiivin 76/895 4 artiklaa ja direktiivin 90/642/ETY 8 artiklaa soveltaen niiden alentamiseksi, jos komission tietoon tulee uusiin tai tarkistettuihin tietoihin perustuvia kuluttajien ravinnon kautta tapahtuvaa altistumista koskevia huolenaiheita.

(5) Komissiolle on toimitettu tietoja tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvien torjunta-aineiden uusista tai muuttuneista käyttötavoista. Näitä käyttötapoja koskevat tiedot on arvioitu, ja on aiheellista muuttaa direktiivien liitteissä olevia nykyisiä jäämien enimmäismääriä.

(6) Kuluttajien elinikäinen altistuminen näille torjunta-aineille niiden jäämiä mahdollisesti sisältävien elintarvikkeiden kautta on arvioitu Euroopan yhteisössä käytettävien menetelmien ja käytänteiden mukaisesti ottaen huomioon Maailman terveysjärjestön julkaisemat ohjeet ([7]) eikä tässä direktiivissä vahvistettava jäämien enimmäismäärä laskelmien mukaan ylitä hyväksyttävää päiväsaantia.

(7) Kuluttajien akuutti altistuminen näille torjunta-aineille niiden jäämiä mahdollisesti sisältävien elintarvikkeiden kautta on tarvittaessa arvioitu Euroopan yhteisössä käytettävien menetelmien ja käytänteiden mukaisesti ottaen huomioon Maailman terveysjärjestön julkaisemat suositukset, eikä jäämien saantiin liittyviä ongelmia ole todettu esiintyvän.

([1]) EYVL L 340, 9.12.1976, s. 26.
([2]) EYVL L 107, 4.5.2000, s. 28.
([3]) EYVL L 350, 14.12.1990, s. 71.
([4]) EYVL L 158, 30.6.2000, s. 51.
([5]) EYVL L 230, 19.8.1991, s. 1.
([6]) EYVL L 57, 2.3.2000, s. 28.

([7]) GEMS/Food Programme -ohjelman yhteistyössä elintarvikkeiden torjunta-ainejäämiä käsittelevän Codex-komitean kanssa laatimat ohjeet torjunta-ainejäämien ravinnon kautta tapahtuvan altistumisen arvioimiseksi. Maailman terveysjärjestön julkaisu, 1997 (WHO/FSF/FOS/97.7).

(8) Enimmäismäärien vahvistamista koskevan komission direktiivin 98/82/EY [1] 4 artiklassa vahvistetaan väliaikaisesti vinklotsoliinin jäämien enimmäismäärät eräissä tuotteissa, kunnes jäämien enimmäismäärät vahvistetaan kaikille maataloustuotteille direktiivin 91/414/ETY 8 artiklan 2 kohdan säännösten mukaisesti tehdyn jäämien enimmäismääriä koskevan arviointityön perusteella. Arviointityötä ei ole vielä saatu päätökseen. On kuitenkin asianmukaista vähentää kuluttajien altistumista vinklotsoliinille alentamalla vinklotsoliinin jäämien enimmäismääriä eräissä tuotteissa. On myös asianmukaista vahvistaa nämä määrät väliaikaisesti kunnes kyseinen arviointityö saadaan päätökseen.

(9) Kaikki torjunta-aineet, joiden jäämien enimmäismäärät vahvistetaan tässä direktiivissä, on arvioitava direktiivin 91/414/ETY mukaisesti. Tässä direktiivissä kullekin torjunta-aineelle vahvistettua jäämien enimmäismäärää on tarkasteltava uudelleen tapauskohtaisesti direktiivin 91/414/ETY 8 artiklan 2 kohdan mukaisesti suoritetun arvioinnin jälkeen mahdollisesti tehtyjen komission päätösten perusteella.

(10) Yhteisön kauppakumppaneita on kuultu Maailman kauppajärjestön välityksellä tässä direktiivissä asetetuista enimmäismääristä, ja niiden huomautukset on otettu huomioon. Komissio tutkii mahdollisuutta vahvistaa jäämien enimmäismäärät tuontia varten tietyille torjunta-aine/viljelykasvi-yhdistelmille sille toimitettujen hyväksyttävien tietojen pohjalta.

(11) Kasveja käsittelevän tiedekomitean lausunto ja erityisesti sen torjunta-aineilla käsiteltyjen elintarvikkeiden kuluttajien suojelua koskevat neuvot ja suositukset on otettu huomioon.

(12) Tämä direktiivi on pysyvän kasvinsuojelukomitean lausunnon mukainen,

ON ANTANUT TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Korvataan direktiivin 76/895/ETY liitteessä II folpetin enimmäismäärää viinirypäleissä ilmaiseva luku ”3” luvulla ”10”.

2 artikla

Muutetaan direktiivin 90/642/ETY liite II seuraavasti:

1. Korvataan maleiinihydratsidin enimmäismäärää porkkanoissa ja palsternakoissa ilmaiseva luku ”1” luvulla ”30”.

2. Korvataan glyfosaatin enimmäismäärää puuvillansiemenissä lmaiseva luku ”0,1” luvulla ”10”.

3. Korvataan ditiokarbamaattien manebi, mankotsebi, metiraami, propinebi ja zinebi enimmäismäärää oliiveissa ilmaisevat luvut ”0,05” luvuilla ”5”.

4. Lisätään difenyyliamiinin jäämien enimmäismääriä koskeva kohta seuraavasti:

Omenat:	5 mg/kg,
Päärynät:	10 mg/kg,
Kaikki muut:	0,05* mg/kg, silloin kun tämä on analyysiherkkyyden alaraja.

5. Korvataan vinklotsoliinia tomaateissa ilmaiseva luku ”3” luvulla ”0,05*” ja vinklotsoliinia persikoissa ilmaiseva luku ”2” luvulla ”0,05*”. Nämä tarkistetut arvot vahvistetaan väliaikaisesti.

3 artikla

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälken, kun se on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään 31 päivänä maaliskuuta 2001. Niiden on ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä.

Jäsenvaltioiden on sovellettava näitä säännöksiä 1 päivästä huhtikuuta 2001.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne virallisesti julkaistaan. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

4 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 22 päivänä syyskuuta 2000.

Komission puolesta

David BYRNE

Komission jäsen

[1] EYVL L 290, 29.10.1998, s. 25.